

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/291/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916203209
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5916203209.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 478,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/92/2016-28 zo dňa 30.06.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v ostatnej časti návrh zamietol a vo výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec v zrušenom rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Vo zvyšku sa rozsudku **n e d o t ý k a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresaný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 478,48 eur do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 28,50 eur, ktoré je mu žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel o ust. § 261 ods. 6 písm. d), § 708 Obchodného zákonníka, § 599 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi je založený Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 03.12.2009, na základe ktorej sa zaviazal navrhovateľ zriadiť a viesť pre odporkyňa osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX za dohodnutých podmienok. Ide o spotrebiteľský vzťah, na predmetnú zmluvu sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže odporkyňa zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, ktorý nekoná v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a uvedená zmluva je teda typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na povahu účastníkov konania. Samotný zmluvný vzťah, ako aj výška nepovoleného debetného zostatku na účte odporkyne neboli medzi účastníkmi konania sporné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa porušila svoje povinnosti s tým, že sa dostala do nepovoleného debetu, ktorý ku dňu 08.01.2014 bol vyčíslený na sumu 1.217,12 eur. Navrhovateľ si voči odporkyni uplatňuje nárok na zaplatenie čiastky 478,48 eur, vyčíslenej ku dňu 13.04.2015, ktorú odporkyňa doposiaľ neuhradila, z uvedeného dôvodu súd návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Pokiaľ sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia úrokov vo výške 28 % ročne z jednotlivých čiastok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol, keď zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľom za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Po uplynutí lehoty splatnosti prislúcha veriteľovi úrok z omeškania. Zmluvný úrok je teda odplata za užívanie požičanej istiny a je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Pokiaľ teda k zosplateniu nepovoleného debetu došlo ku dňu 08.01.2014, uvedeným dňom boli splatné i úroky istiny z úveru, preto po uvedenom dátume

navrhovateľovi zmluvné úroky neprislúchajú a v tejto časti súd návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnéj časti priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 28,50 eur.

3. Voči citovanému rozsudku, a to v rozsahu zamietnutej časti, podala odvolanie žalobkyňa. Nesúhlasí a nestotožňuje sa s argumentmi súdu prvej inštancie. Má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K názoru súdu prvej inštancie, že k zosplatneniu povoleného debetu došlo dňa 08.01.2014, uvádza, že žalobkyňa v žalobe uviedla, že vzhľadom na porušenie zmluvných povinností žalovanou s tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnala, previedla žalobkyňa dňa 08.01.2014 debetný zostatok z účtu na vnútorný pohľadávkový účet banky. Žalobkyňa netvrdila, že uvedeným dňom sa dostala žalovaná do omeškania, v uvedený deň len uskutočnila internú účtovnú transakciu. Čo sa týka splatnosti dlhu žalovanej, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať (bod 3.12 VOP). Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluvný úrok ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Poukazuje na ust. § 121 ods. 3 OZ, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 a § 505 Obchodného zákonníka, ako aj na komentár IURA EDITION k Obchodnému zákonníku, keď z podstaty úroku ako z ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodíť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov (§ 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Uvedené potvrdzuje aj ust. § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v zmysle ktorého ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Sankciou za omeškanie je úrok z omeškania. Úroky z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov. Žalobkyňa žiada, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobkyne v plnom rozsahu a zároveň jej priznal náhradu trov prvoinštančného aj druhoinsštančného konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Krajský súd, ako súd druhej inštancie, preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle ust. § 379 C. s. p. (z toho dôvodu sa rozhodnutie súdu druhej inštancie nedotýka výroku, ktorým súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 478,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako odvolaním nenapadnutého) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 C. s. p. napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) C. s. p. s prihladením na ust. § 380 ods. 2 C. s. p. a vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci okresný súd nevykonával dokazovanie potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Zároveň je konanie postihnuté takou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Žaloba je procesným úkonom žalobcu, v ktorom vymedzuje predmet konania, a to jednak jeho skutkovým vymedzením a jednak určením petitu, teda nároku, o ktorom má súd rozhodnúť. Vymedzený žalobný návrh je pre súd záväzný a súd je ním viazaný (§ 216 ods. 1 C. s. p.).

8. Žalobkyňa si v podanej žalobe uplatnila nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % z istiny 478,48 eur, a to v súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb z istiny, ktorou malo byť nepovolené prečerpanie úveru.

9. Keď súd prvej inštancie právne posúdil tento nárok ako úrok z úveru, prekročil žalobný návrh bez toho, aby na to boli splnené podmienky v zmysle ust. § 216 ods. 2 C. s. p. Tým konanie zaťažil vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Hoci odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie o povinnosti dlžníka platiť úrok z úveru iba do zosplatnenia úveru a dáva za pravdu argumentácii žalobkyne v odvolaní, že úrok z úveru patrí veriteľovi až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, ďalej túto argumentáciu nerozvíja, pretože vzhľadom na predmet konania nemá význam.

11. Žalobkyňa si požadovaný úrok vo výške 28 % z istiny v žalobe neuplatnila ako úrok z úveru. Vznik úveru je vylúčený aj vzhľadom na predloženú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenú medzi účastníkmi dňa 03.12.2009, keď prečerpanie žalovanej ako majiteľke účtu nebolo povolené, zároveň nebolo tvrdené uzatvorenie úverovej zmluvy. Posúdenie uplatneného nároku ako úroku z úveru je nesprávne a prekračuje žalobný návrh.

12. K tomu, aby okresný súd mohol posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku, v tomto štádiu konania už iba úroku vo výške 28 % ročne z istiny, bolo potrebné, aby žalobkyňa tento nárok v podanej žalobe skutkovo vymedzila. V podanej žalobe je však takéto skutkové vymedzenie nedostatočné, skutkovo nie je vymedzený ani základný nárok na zaplatenie istiny vo výške 478,48 eur (konanie je však už vo vzťahu k istine právoplatne skončené, poukazujúc na sporový charakter konania). Preto bolo povinnosťou súdu vyzvať žalobkyňu postupom v čase predchádzajúcom jeho rozhodnutiu v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p., ktoré v tomto čase je však už neučinné a nahradilo ho ust. § 129 C. s. p., na odstránenie väd žaloby, a to opísanie rozhodujúcich skutočností, od ktorých odvodzovala svoj nárok.

13. Takýto procesný postup však okresný súd nedodrжал a z nedostatočne vymedzených skutkových okolností bez náležitého dokazovania vyvodil nesprávny právny záver.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, teda čo do výroku, ktorým v ostatnej časti návrh zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vec prejednať tak, že postupom v zmysle ust. § 129 C. s. p. vyzve žalobkyňu na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností, od ktorých odvodzuje nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne. Okresný súd sa pritom nevyhne ani právnomu posúdeniu charakteru istiny, od ktorej žalobkyňa tento úrok odvíja, čo doposiaľ neurobil. Až po vyhodnotení právneho charakteru istiny, v zmysle o aký právny nárok ide, môže posúdiť dôvodnosť uplatneného úroku vo výške 28 % ročne. Pre prípad, že by si žalobkyňa tento nárok uplatňovala ako úrok z omeškania (doposiaľ ho však takto neuplatnila), bude povinnosťou súdu posúdiť spotrebiteľský charakter zmluvy a zaoberať sa najvyššou prípustnou mierou úroku z omeškania. Zároveň rozhodne aj o trovách prvoinštančného a druhoinsťančného konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)